

„Egy kicsit felráz, egy kicsit ellazít, egy kicsit kikapcsol, de néha jobb is így...”

Az orgazmus copyja és a copy orgazmusa

Kinyitottam új dimenzióm kapuját, és beléptem a zöld küszöbön a hullámzó tömegbe, a többszöri orgazmusba. Test testhez simulva, lapulva, ölelve.

A reggae ritmusa szív-ütemű lett, a fáradt lélek kilépett a szürke testből, a tiszta hang irányított. Elűzött minden rosszat, csak chill és party, és illatok, ők is reggaeÉlnek. Kezedben ring a feneke a Nődnek, másikkban a hideg nedű – savanyú nyálad kívánja. Gubanc, kóc, gyűrődés, elernyedés, hirtelen ölelés. Boldogság-mÁmor, minden klappol. Üdvözöllek Copy Con, ritmusod a testemben, szóljon hát a dal, hozzon Ránk békés szebb jövőt.

Mily gyönyörű is a kapcsolat a ritmus és a test között. Eleinte csak kószolgtatjuk egymást, talán nem is tetszünk annyira a másikkban, de adunk egy esélyt (Ó, Te balga ember, társadnak miért nem adsz esélyt többször a bizonyításra...?). Később a ritmus végigsimítja testem, hajamba túr, nyakam csókolja, bordáimon némileg megpihen, majd lábamra áll, és közösen ringunk a dal hintáján. Nincs gyengeség, nincs betegség, nincs bánat, fáradtság, csak a tánc van, a ritmus az ágyába csalt. Arra vágyok, hogy ne legyen vége a súlytalan állapotnak. A refrént kántáló tömeg lökdösése sem bilent ki egyensúlyomból. Felhangzanak az ismert dalok, egy emberként élvezi a társaság.

A topolyai Panta Rheit régen lepte el ennyi ember. Különleges hangulata volt a helynek, olyannak láttam, mint még egyszer sem eddig. A zenétől-e, a Kedves közelségtől, vagy a mögöttem hagyott mindenségtől lehetett... nem tudom. Nyugalom járta át a testem, ismerős és ismeretlen arcok mosolyogtak, bár a koncert végével kiléptem ebből a varázslatos dimenzióból a való világba, mégis a nyugalom és szeretet tovább kísért utamon.

Így esett, hogy 3000 kilométert mögöttem tudva, a Kedvessel karöltve Copy Conra chillingeltünk a változások világában.

sophia

„Mily gyönyörű is a kapcsolat a ritmus és a test között.”

Fotó: Faragó Anikó

Bó

lhaj, csuhaj sokadalom, nőnap dínomdánom!

Nem lesz busz. Sajnos a közép-bácskaiak nem jönnek, így a nőnap virágvásárlás férfiak által oly nagyon imádott műveletét nem tudtam teljes szívvel átélni. Fuvart kellett szervezni Újvidékre, a VMIK által szervezett nőnap bálra. Jelentem, sikerült, így pénteken harmadmagammal nekivágtunk kopott Hyundaival és a nagy útnak.

Habár középiskolás koromban egy életre meguntam a buszozást (persze ebben nemcsak négyéves középiskola, hanem hároméves csantavéri diszkó is belefoglaltatik), most jól jött volna, hiszen Újvidék mégiscsak messze van, és vezetés közben valahogy a jó társaság sem mulatja az időt, sőt. Az őszi ifjúsági bálra szervezett járat indult, de sajnos nem használták ki a fiatalok, pedig olyan nagy községeken haladt át, mint Bácskossuthfalva, Topolya, Kiszegyes.

Bár az Újvidéken tanuló kispajtásaim ódákat zengenek az ottani lüktető éjszakai életéről, ezen a pénteken mégis kihalt volt a város, fennakadás nélkül suhantunk a telepi Petőfi felé. (Tegyem hozzá, nem holmi kerülő utakon mentünk a minél hamarabbi érkezés reményében, hanem nyitott szemű kalandorként vetettük magunkat a városi dzsungelbe.)

Életre szóló élmény marad, mikor tavaly egész századnyi rendőr kísért végig az érkezésünket, az idén erről lemaradtunk, mindenesetre két fiatal egyenruhás végig az előtérben várakozott – hozzáteszem, mindez jó érzéssel tölt el, hiszen a biztos urak senkit sem igazoltattak, semmit sem kritizáltak (mondjuk nem is volt rá szükség), a jelenlétük valójában megnyugtató volt, hiszen állítólag a város ezen távoli s kis-sé sötét részén előfordulhat, hogy valakik nem a megfelelő módon kezelik a kulturális sokszínűséget.

Mi azonban nem vagyunk ilyenek, úgyhogy gyorsan átverekedtük magunkat az előtéren, és bevágtattunk a nagyterembe, ahonnan jó kis mulatók szólt, szalonzenével és örökzöld ex-yu számokkal keveredve. Habár azt hittük, hogy elkéztünk, a (főleg egyetemista) fiatalok még

félénken üldögéltek a kidíszített padoknál, a tánctéren pedig csak a stroboszkóp fényei pásztáztak.

Hát alapozzunk addig is! Mivel a hazautat sikerült leszerválnom, így nyugodt szívvel indultam az italospult felé. A trendi most is a kockézés volt, száz-ennyi-mennyi dinárért tisztességes mennyiségű italkölteményt kaptunk, a kínálat bő volt, az amerikai filmekből ismert teljes kínálatot végigkóstolhatta, aki akarta. Én nem, hiszen már tavaly rájöttem, hogy nem szeretem, így beértem egy (...egy?...) klasszikus vörösboros kólával.

Nem tudom, ti hogy vagytok vele, de nálam úgy működik, hogy mire végzek az „alapozással” addigra, hogy, hogy nem, a buli hangulata is emelkedik. Olyannyira, hogy nemsokára azon kaptam magam, egy vadidegen leányzó vállába kapaszkodva, guggolva Kanizsa felé tartok, örült forgásban valami kiskacsákról énekelek, és az egyébként pazar díszítést nyújtó lufikat tépem a mennyezetről. Hát igen, csak összerittyent egy jó kis buli, amit mindenkinek csak ajánlha-

tok, főleg a megszámlálhatatlan civil, politikai és egyéb ifjúsági szervezeteknek üzenném, hogy MÉG ILYET, SOKAT!!!!!!

Talán az utolsó mondatokból kiderült, hogy sikerült teljesen beolvadni a megfigyelt eseménybe. De természetesen újságírói mivoltomból nem tudtam kibújni, így két fél csárdáslépés közben elkaptam két ismerős arcot, akik nagy százalékban felelősek a nőnap bál „elkövetésében”, Mór Gábort, a Vajdasági Magyar Ifjúsági Központ elnökét és munkatársát, Erdődi Edvinát.

– A szervezésben általában az elnökség tagjai vesznek részt aktívan, főszervezőnk Edvina volt, de sokat segített be Timi, Szabolcs és jómagam is. Igyekezünk más VMIK-tagokat is bevonni, ennek köszönhetően számos településen jegyárusaink vannak, segítenek a népszerűsítésben is, plakátokat ragasztanak, szórólapokat osztanak. Az előkészületek mintegy 2 hónapot vesznek igénybe. Nehézségek mindig akadnak, de hát le kell őket győzni, nyitottak voltunk és maradunk a kihívásokra. Ez alkalommal köszönetet szeretnénk mondani a következő támogatóinknak: Vojvodinašume, Jkp Informatika, Autostart doo, Jkp Parking Servis, Rekord Erdős, Magyarkanizsa önkormányzata, Krisztina Cukrázműhely, Vinorum-Topolya, Ljubičica virágüzlet, Tisacoop. Médiatámogatóink a Képes Ifjúság, a Magyar Szó, a Hét Nap voltak. Ami a zenészeket illeti, muzsikált már nekünk a Tripolszki, valamint a Szivárvány együttes is, de évek óta a szenttamási Csillagfény együttes húzza a talpalávalót. A visszajelzések pozitívak, és az együttműködés is kitűnő.

Számtottunk rá, hogy ismét akadályokba ütközünk. Érezhető volt a támogatások és a belépőjegyek árából befolyt összegben a szegénység. Pár héttel a bál után sem tudunk választ adni arra a kérdésre, hogy elégedettek vagyunk-e. A hangulat jó volt, kaptunk vállveregetést, pozitív visszajelzéseket, ez tény. Viszont az sem figyelmen kívül hagyható, hogy előző bálainkhoz képest kevesebben voltak.

– Ha már itt vagyunk, emlékezzünk meg pár mondat erejéig a szervezetről!

– A Vajdasági Magyar Ifjúsági Központ (VMIK) 2001 óta működő nonprofit civil szerve-

zet. Céljaink között szerepel a magyar fiatalok kultúrájának ápolása és nemzeti öazonosságának erősítése. Emellett cselekvésre és önszerveződésre buzdítjuk őket, szorgalmazzuk a fiatalok bekapcsolódását a kulturális és polgári életbe egyaránt. A VMIK lehetőséget biztosít a fiataloknak az EVS (Európai Önkéntes Szolgálat, vagyis: European Voluntary Service) programban való részvételhez. A VMIK elnöke Mór Gábor, alelnöke Varsandán Szabolcs, elnökségi tagok pedig Patarica Tímea, Erdődi Edvina és Szabó Krisztina. Két helyi szervezetünk van: Székelykevény és Nagybecskerekén.

ni, faragni, kosarat fonni, gölöncsékedni, sőt a fiúk még gyöngyöt fűzni is. Persze újításaink is voltak, mint pl. gitároktatás, fényképészet, tűzszonglörködés. Decemberben, az Ifjúsági Vezetői Képzésünkön 18 fiatal szerzett ismereteket a civil önszerveződésről, rendezvény-szervezésről, pályázatírásról. A 2011-es évben több fiatal megismerkedhetett az Európai Önkéntes Szolgálat által nyújtott lehetőségekről. Itt emelném ki, hogy szervezetünk 2009 óta akkreditált mint küldő és koordináló, valamint 2011 óta mint küldő, fogadó és koordináló szervezet az Európai Bizottság által az

Mór Gábor és Erdődi Edvina

Rövid beszámoló a 2011-es évről: Márciusban és novemberben két ifjúsági bál sikeres házigazdái voltunk. Novemberben igyekeztünk minden kínálkozó lehetőséget megragadni. Ennek eredménye két autóbusz indítása volt, amelyek Vajdaság különböző településeiről bálunkba szállították a mulatni vágyó fiatalokat. Zárójelben megjegyeznénk, hogy mindezt díjmentesen. Júniusban az újvidéki magyar nyolcadikos diákok közös ballagását szerveztük meg. Ekkor már mindjobban érezhető volt az anyagi támogatás hiánya. Augusztusban jubilált táborunk X. Ifjúsági Etno Tábor címszó alatt. Közel 50 résztvevő tanult meg nemezel-

Európai Önkéntes Szolgálatban való részvételre. A koordinálói feladatokat Kovács Birkás Zsolt látja el.

– És a további programok?

– Az idei évre újításokat gondoltunk ki, és szeretnénk azokat megvalósítani is. A már hagyományos programjaink mellett tavasszal mindenképpen szeretnénk egy EVS-körtut meg tartani. Egy hét leforgása alatt más-más városokban szeretnénk az önkéntes szolgálat előnyeit bemutatni. Májusban sporthétvégét szervezünk az újvidéki és más civil szervezetek tagjainak, mely talán alapul szolgálna a jövőben az együttműködésnek, közös programok kidolgozásának is. Szeretnénk az idei évben szervezetépítéssel is foglalkozni. Egyre népszerűbbek vagyunk Zentán és Adán, ahol fontolgatjuk egy új helyi szervezet megalakítását. Mindemellett kiemelném, hogy szervezetünk új weboldala e hónapban elkészül. Átláthatóbb és több lehetőséget rejt magában, hiszen nemcsak saját híreink, hanem partnerszervezeteink hírei is olvashatóak lesznek. A honlapunkon pályázat- és ösztöndíjfigyelő adatbázist indítunk el, ahol a vajdasági fiatalok, illetve civil szervezetek megtalálhatják a számukra alkalmas ösztöndíj- és pályázati lehetőséget. Az adatbázisunk használata teljesen ingyenes, és állandóan frissül. Célja, hogy egy egységes adatbázisban minden elérhetővé váljon az érdeklődő számára.

Takács Rajmund